

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

26 lipca

№ 72.

Rok 1926.

TREŚĆ:

USTAWY:

- Poz.: 413**—z dnia 1 lipca 1926 r. o aktach (metrykach) urodzenia dzieci nieznanymi rodziców na obszarze byłego zaboru rosyjskiego 833
- 414**—z dnia 5 lipca 1926 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy notarialnej, obowiązującej w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie 834

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

- Poz.: 415**—z dnia 14 lipca 1926 r. o wyłączeniu gminy Suchopolskiej z powiatu bielskiego województwa białostockiego i włączeniu jej do powiatu prużańskiego województwa poleskiego 835

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 416**—Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lipca 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Postawy, w powiecie postawskim, województwie wileńskim, przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r., dotyczących gmin miejskich 835
- 417**—Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lipca 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Mołodeczno, w powiecie wilejskim, województwie wileńskim, przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r., dotyczących gmin miejskich 835
- 418**—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 21 lipca 1926 r. w sprawie zniesienia cła wywozowego od pszenicy 836
- 419**—Sprawiedliwości z dnia 22 lipca 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zmianie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 1923 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za doręczanie wezwań i zawiadomień na obszarze b. zaboru rosyjskiego. 836

413.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 lipca 1926 r.

o aktach (metrykach) urodzenia dzieci nieznanymi rodziców na obszarze byłego zaboru rosyjskiego.

Art. 1. Osoba, znajdująca dziecko nieznanymi rodziców, jak również osoba, mająca takie dziecko

w swojej pieczy, winna w ciągu jednego miesiąca od daty znalezienia dziecka, lub objęcia nad niem pieczy, zawiadomić o tem władzę administracyjną i instancji miejsca pobytu dziecka.

Art. 2. Władza administracyjna, powziawszy wiadomość o dziecku nieznanymi rodziców, wyświeltli niezwłocznie okoliczności znalezienia jego lub przyjęcia w pieczę, orzeknie do jakiego wyznania dziecko ma należeć, z jednoczesnym wyborem dlań imienia, jeśli dziecko go jeszcze nie posiada.

Dziecko nieznanymi rodziców zalicza się do tego wyznania religijnego, do jakiego można przy-

puszczać, że dziecko należy, lub należeli jego rodzice. Jeżeli z oznak zewnętrznych, zeznań dziecka lub innych okoliczności ustalić nie można, do jakiego wyznania dziecko należy, takie dziecko zalicza się do wyznania rzymsko-katolickiego.

Od orzeczenia władzy administracyjnej w sprawie przynależności wyznaniowej służy osobie, mającej dziecko w swej pieczy, w terminie jednomiesięcznym odwołanie do wyższej instancji.

Art. 3. Władza administracyjna I instancji po ostatecznym rozstrzygnięciu sprawy przynależności wyznaniowej i zawiadomieniu o tem odnośnej władzy duchownej zwróci się do właściwej władzy o nadanie nazwiska dziecku nieznanym rodzicom. Władza, nadająca nazwisko, ogłosi w Monitorze Polskim okoliczności znalezienia dziecka i przyjęcia w pieczę, tudzież płeć, domniemany wiek dziecka i brzmienie nadanego mu nazwiska. Nadanie nazwiska należy do Ministra Spraw Wewnętrznych, który może uprawnienie to przekazać władzy administracyjnej II instancji.

Art. 4. Władza administracyjna I instancji, otrzymawszy wiadomość o nadaniu nazwiska dziecku, zwraca się do urzędnika stanu cywilnego lub prowadzącego księgi metryczne tego wyznania, do którego dziecko zaliczono, celem spisania aktu (metryki) urodzenia.

Akt (metryka) urodzenia winien być spisany według przepisów o tych aktach, z okazaniem dziecka, powołaniem się na orzeczenie władzy administracyjnej, w obecności osoby, która dziecko znalazła, lub osoby albo przedstawiciela instytucji, mającej dziecko w swojej pieczy, z wymienieniem w akcie (metryce) domniemanego wieku oraz z zaznaczeniem, że dziecko pochodzi od nieznanym rodziców. Urzędnik stanu cywilnego lub prowadzący księgi metryczne prześle odpis tego aktu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które obowiązane jest prowadzić rejestr dzieci nieznanym rodziców.

Art. 5. Sporządzenie aktu (metryki) urodzenia dziecka nieznanym rodziców sposobem, w tej ustawie wskazanym, nie będzie stało na przeszkodzie dochodzeniu istotnego pochodzenia dziecka i ustaleniu jego stanu cywilnego, wyznania i nazwiska w drodze sądowej przez osoby interesowane.

Art. 6. Koszty, połączone z wykonaniem czynności, wskazanych przez ustawę niniejszą, ponosi Skarb Państwa, a wszelkie pisma i podania w tym przedmiocie wolne są od opłat skarbowych i komunalnych.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na obszarze b. zaboru rosyjskiego. Ma ona zastosowanie i do wcześniejszych przypadków, jeśli nie spisano jeszcze aktu urodzenia lub też nie wyjednano nadania nazwiska, przyczem termin dla zawiadomienia, przewidziany w art. 1, przedłuża się do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Jednocześnie uchyla się przepisy, dotychczas obowiązujące w tym przedmiocie na obszarze b. zaboru rosyjskiego, a w szczególności art. 104 Kod. Cyw. Król. Pol. z r. 1825.

Art. 8. Osoby, winne niezawiadomienia władzy o znalezieniu lub przyjęciu w pieczę dziecka nieznanym rodziców w terminie, wskazanym w art. 1 i 7, ulegają karze, określonej w art. 424 kodeksu karnego.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrom: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*

414.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 5 lipca 1926 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy notarialnej, obowiązującej w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Art. 1. Art. 84 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Przy aktach odwołania testamentu oraz przy wszelkich aktach, jeżeli chociaż jedna ze stron nie umie lub nie może pisać, albo jest ślepa, głucha, niema czy głuchoniema, jest konieczna obecność 2 świadków; ci sami świadkowie mogą stwierdzić i tożsamość osób, w akcie uczestniczących (art. 73 ustawy notarialnej). Zamiast 2 świadków do sporządzenia aktu może być przywołany drugi notariusz, urzędujący w okręgu, w którym akt zostaje sporządzony.”

Art. 2. Uchyla się art. 85 ustawy notarialnej.

Art. 3. Art. 148 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Notariuszom wolno przyjmować na przechowanie wszelkiego rodzaju dokumenty i pisma nawet w opieczetowanych pakietach.”

Art. 4. Art. 149 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Notariusz wydaje stronie poświadczanie przyjęcia dokumentów na przechowanie, przez siebie podpisane, i o przyjęciu na przechowanie robi adnotację w repertorium.”

Art. 5. Art. 152 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Otrzymujący dokument zpowrotem winien pokwitować z odbioru w repertorium notarialnem.”

Art. 6. Art. 34 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Po upływie pięciolecia od zakończenia księgi aktowej notariusz winien takową wraz z repertorium i wszystkimi załącznikami złożyć